

PANORAMA

► Correu electrònic
levante.cultura@epi.es

L'AVL distiguix a Germà Colón

► L'ENTITAT HA DESTACAT LA SEUA **TRAJECTÒRIA ERUDITA** I LA VÀLUA DE LA SEUA TASCA AL CAMP DE LA **FILOLOGIA ROMÀNICA**

A.J.C. VALÈNCIA

■ L'Acadèmia Valenciana de la Llengua ha aprovat la concessió de la Medalla de la Institució normativa al filòleg castellonenc Germà Colón i Doménech (Castelló, 1928), distinció que va ser creada l'any 2015 amb la finalitat de reconèixer els mèrits de persones, físiques o jurídiques que han fet aportacions valuoses al valencià.

Lelecció del professor Colón ha comptat amb el suport dels òrgans de govern de l'ens normatiu, que han valorat la inqüestionable «trajectòria professional erudita i la vàlua de la seua tasca filològica i les seues aportacions científiques», segons ha informat l'AVL a un comunicat. Estes raons l'han fet mereixedor i beneficiari de la màxima distinció acadèmica.

L'AVL destaca en el seu dictamen la recerca lingüística dins del camp de la Filologia Romànica, i especialment de filologia catalana i occitana o d'etimologia francesa o de lingüística espanyola. Germà Colón, als seus vuitanta-huit anys, continua treballant en diversos àmbits de la lingüística, la cultura humanística i l'erudició.

Des de fa temps, diverses universitats, acadèmies i societats científiques han reconegut pu-

El professor, en una imatge d'arxiu. LEVANTE-EMV

blicament la vàlua de l'obra científica i pedagògica del filòleg castellonenc, que és membre de la Reial Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona, de l'Institut d'Estudis Catalans, i de la Real Academia Española.

Les universitats de València (1984), Alacant (1991), Castelló

(1993) i l'Autònoma de Barcelona (2003) li atorgaren el títol de doctor *honoris causa*. Així mateix, té concedida la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya (1985), el Premi Sanchis Guarnier de la Fundació Jaume I (1987) i la Gran Cruz de Alfonso X el Sabio (1999), entre d'altres. L'Acadèmia

Valenciana de la Llengua va atorgar al març del 2015 la primera Medalla, a títol pòstum, a l'acadèmic Pere Maria Orts i Bosch, erudit de la història, la cultura i la llengua dels valencians, desaparegut el 26 de febrer de l'any passat, lliurement que tingué lloc a l'Ajuntament de Benidorm.

La Filmoteca estrena hui les dues parts de l'obra «Heimat, la otra tierra»

EFE VALÈNCIA

■ La Filmoteca de València estrena hui les dues parts de *Heimat, la otra tierra* (2013), de l'alemany Edgar Reitz, una obra que recupera l'univers de ficció d'una sèrie seua de 32 capítols, dirigits en 1983, 1994 i 2004, que mostren la vida d'Alemanya entre 1919 i 2000, a través d'una família d'Hunsrück (Renania). La durada total dels 32 capítols s'eleva a 53 hores i 25 minuts, convertint-la en una de les sèries de llargmetratges més llargues de la història del cinema. *Heimat, la otra tierra* és una precuela de la llarga sèrie televisiva que narra el períple dels germans Simon en la segona meitat del segle XIX, quan emigren a Sud-amèrica per a escapar de la pobresa i el despotisme que impera en la seua terra.

Es tracta d'un fresc històric de quatre hores de durada, dividit en dues parts, que es projecta en dues sessions diferents, una pel·lícula que brilla per la riquesa del seu guió i la seua ajustada posada en escena, amb una prodigiosa fotografia en scope i en blanc i negre i una cuidada ambientació. L'estrena forma part del cicle que la Filmoteca dedica a les millors pel·lícules de 2015 en el qual també es podran veure durant el mes de setembre la comèdia *Irrational Man* (2015), de Woody Allen, o el filme d'animació *Del revés* (2015), de Peter Docter i Ronnie del Carmen.

ECLIPSATS

Clara Laguarda
► comunicacio@claralaguarda.com

El món és un mocador, però dels menuts. Imagina't que estàs a punt d'assentar-te al tren, i decidixes en l'últim moment anar dos vagons més allà. Vas a parar al costat d'un grup de persones desconegudes als qui -mentres que estàs publicant qualsevol cosa a una xarxa social- escoltes parlar d'algú que coneixes personalment. Just en eixe moment, eixa persona de la que estàs sentint-ne parlar li fa m'agrada al que has penjat. Per a quedar-se bocabada! Però ho he viscut en primera persona, i sé que n'hi ha de més coses curioses paregudes que passen. Així i tot, a vegades se m'oblida que «tots ens coneguem», que les casualitats no ho són tant, que les xicotetes accions tenen impactes ben grans, i que tot el que creix comença sent un menudall.

Des que ens alcem, tot ho pas-

sem pel filtre de la dualitat: ix el sol acomiadant a la lluna, ens desdejunem amb gust bo o roïn, ens sentim contents o trists restant dies del calendari, guaitant a l'agenda, i compartint les nostres vides anònimes comparant-les amb les famoses més a sovint del que reconeguem. Ja que ho fem, fem-ho des de tots els prismes. Per exemple: **Patrick Swayze**, **Amy Winehouse** i **Mario Benedetti**. Què tenen en comú? Tots tres eren artistes amb estrella. Es lluien a la interpretació, a la música, a les lletres. Amy i Mario hau-

En eixe espai tan limitat que hem permès és complicat poder vore més enllà del que pareix

rien celebrat el seu aniversari el catorze de setembre, el mateix dia que Patrick tancà per a sempre aquells bonics ulls. I amb nosaltres, amb què coincideixen? Amb que eren persones amb tants somnis i talent com problemes i maldecaps. Obvi? No deu de ser-ho tant quan se'ns oblidem les nostres possibilitats, enlluernades amb les pròpies habilitats, desenvolupades en les relacions directes i indirectes.

Si més no, seguim contribuint a mantindre la idea de que si n'hi ha damunt és perquè ha d'haver-hi baix, tot i que ens dol la realitat piramidal. Tractant d'encabir-nos en eixe espai tan limitat que hem permès, tan disponibles sense connexió com procurem estar i contraposant-ho tot, és complicat poder vore més allà del que pareix. Per això, independentment de les inclemències del temps o de que se supose que mai plou a gust de tots, vull mirar el cel — amb l'eclipsi de lluna de hui inclòs — amb altra mirada. No la de qui busca demanar un desig, sinó la de qui vol posar l'ànima en el que fa responsabilitzant-se de qui és. Perquè, mentres dure, tot pedra fa paret i «diuen les estrelles que els fugaços som nosaltres...»

Encreuat

Número 5.915

Per **Josep Pitarch**
Josep.i.pitarch@uv.es

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												

HORIZONTALS: 1. Separat de l'ortodòxia o fe cega. Realitza una nota musical. 2. Feres una intervenció quirúrgica. Capa finíssima de la superfície de la llet. 3. Faig anar l'avió. Costós. Barcelona. 4. Almeria. Tarragona. Germana nascuda unida a la bessona. 5. Raonable. La temperatura. Retransmet per la ràdio. 6. Audaç. Transitiu. 7. Despullat. Crida el gat. Propietari. 8. Prendràs una determinació. 9. L'electri. L'oxigen. Faran caure. 10. Desunisc dues coses que estaven juntes. Guari.

VERTICALS: 1. Túniques llargues i pomposes. 2. Recapítule. L'est. 3. Producció de les abelles. De poc no és un gol. Tanca d'una ampolla. 4. Recerca del plaer sexual. Àustria. 5. Ràtolí. Fer caires a la fusta. 6. Reses. Paral·lelo-

SOLUCIÓ A L'ENCREUAT NÚMERO 5.915

gram sense angles rectes. 7. Preposició de procedència. País de la Mediterrània. 8. Capital aragonesa. Les mateixes quantitats. 9. Deu romans. Estimes. En aquest moment. 10. Tírol. Vall dels Pirineus. 11. Creure sense veure. Set dies. 12. Ocell oceànic. Romania.

R	V	N	V	S									
N	V	V	I	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V
S	V	V	V	I	V	V	V	V	V	V	V	V	V
O	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V
L	E	V	S	L	V	R	V	S	O	O	V	V	V
N	S	H	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V
W	R	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V
T	E	L	S	A	R	V	V	V	V	V	V	V	V
V	E	N	O	O	R	I	V	V	V	V	V	V	V